

ning õpetaja, peigmees, pruut ja muud sugulased ja tuttavad istusivad lauas ning doktori keelepaelad olivad päris lahti. Mäe mõisa sulased aga aelasivad väljas õuues ja „museumis“ ning pidasivad tugewaste pulmi. Nad lasssivad püssi, pildusivad pudelid puruks, mis noorele paarile pidi õnne tähendama ja tooma; killud aga kargasivad katusteni ülesse.

„Kas Teie teate ka, herra õpetaja, kes selle tänase lusti ja rõõmu on meile sünnitanud?“ küsis wana Dr. Mets oma hinge eest muretseja piduõõera käest.

„Noh, kes siis?“ küsis õpetaja wastu.

„Meie pagana usku esivanemad!“ wastas Mets.

„Kas see võimalik on“ — kogeldas õpetaja.

„Tulge kaasa ja pandke imeks!“ ütles Dr. Mets, kuna ta õpetaja käest kinni wõttis ja koja ukse poole sammus, kust ta klaasi tükkidest ja muust terawatest kildudest waewalt läbi peasis kunni kuuri wõi „museumi“ ukseni.

Üks ainus pill — — — ja wanamees oli kui soola sambaks muudetud. Aga teisel silma pilgul oli esimene küla pois, kes tema ligikonnas seisid kõri pidi doktori käes ning mees karjus ise kui meelt ära heites:

„Teie tulised koera näud, kus te mu potid olete pannud?“

„Ai, ai!“ karjus poisike, „laste lahti! Küla mehed pildusivad nad noore paari auuks ja terwisets ühes pudelitega kõik wastu kiwa puruks!“

Ja selle suure õnne ja õnnetusega lõpeb ka meie kalendri juba romaan. Ka sellest näete Teie, arm-

jad lugejad, et õnn ja õnnetus ikka kassikwennad on. Inimene ei pia aga millalgi oma lootust ja õnne ei wana ega uue aja pottide seest otsima. Sest: õnn ja pott, kui kergesti ei lähe mõlemad katki! Ja mõnes potis wõiks ehk ka weel surm olla. Tueta end Sumala ja oma pea peale, aga mitte ühe poti peale; tindi poti peale ka mitte.

S o m m i k u l.

Õõ warjud kauwad kiirelt,
Mets hakkab elama
Ja kulda toidu piirelt
Müüd hakkab walama:
Just nagu peigmees tuleb ta
See põlew päike hiilgega.

Kus kõrgel päikse toda
Ja õnsjad lauluga,
Sealt leiad ühte rada,
Kus headus elab ka.
Siin pime org on meie maa
Ta paistab siiski seie ka.

Oh saada, walgust, esu,
Su üllirikkalt maalt.
Ja wõta iga walu
Su ärland laste pealt!
Meist jäegu jõled walega,
Meld õnnista su palega.

K u l d w a r a.

Tahad ja maa peal rahuliste elada, siis ära muretse omale mitte palju sõpru! Ei kõik inimesed pole head ja ustawad; kõik head inimesed ei ole aga